

กาลาเทีย 4 แผ่นเดียวเพื่อความสะดวกในการท่องจำ

ข้าพเจ้าหมายความว่า トラバใดที่ทายาทยังเป็นเด็กอยู่ เขาก็ไม่ต่างอะไรกับทาสเลย ถึงแม้เขาจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด แต่เขาก็อยู่ใต้บังคับของผู้ปกครองและพ่อบ้าน จนถึงเวลาที่บิดาได้กำหนดไว้

เราก็เหมือนกัน เมื่อเป็นเด็กอยู่ เราก็คือเป็นทาสอยู่ใต้บังคับของญาติที่ครอบงำของจักรวาล แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา ประสูติจากสตรีเพศและทรงถือกำเนิดใต้ธรรมนูญยุติ เพื่อจะทรงไถ่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้ธรรมนูญยุติ เพื่อให้เราได้รับฐานะเป็นบุตร

และเพราะท่านทั้งหลายเป็นบุตรแล้วพระองค์จึงทรงใช้พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์ เข้ามาในใจของเราเรื่องว่า “อับบา (พ่อ)” เพราะฉะนั้น โดยพระเจ้าท่านจึงไม่ใช่ทาสอีกต่อไปแต่เป็นบุตร

และถ้าเป็นบุตรแล้ว ท่านก็เป็นทายาท แต่ก่อนนี้ เมื่อท่านทั้งหลายยังไม่รู้จักพระเจ้า พวกท่านเป็นทาสของสิ่งซึ่งโดยสภาพแล้วไม่ใช่เทพเจ้าเลย

แต่บัดนี้ เมื่อพวกท่านรู้จักพระเจ้าแล้ว หรือที่ถูกก็คือ พระเจ้าทรงรู้จักพวกท่านแล้ว ทำไมท่านทั้งหลายจึงกลับไปหาญาติที่ครอบงำของจักรวาลซึ่งอ่อนแอและอเนจอนาถ และอยากจะเป็นทาสของสิ่งเหล่านั้นอีก?

[ข้อนี้พูดถึงความเชื่อเก่าก่อนที่จะเชื่อพระเจ้า]

ท่านทั้งหลายถือวัน เดือน ฤดู และปี ข้าพเจ้าเกรงว่าการที่ข้าพเจ้าได้ตรากตรำเพื่อพวกท่านนั้นจะไร้ประโยชน์

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าวิงวอนพวกท่านให้เป็นเหมือนข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนพวกท่าน พวกท่านไม่ได้ทำผิดต่อข้าพเจ้าเลย

ท่านทั้งหลายคงจำได้ว่า เมื่อข้าพเจ้าเริ่มต้นประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกท่านนั้น ก็เป็นเพราะข้าพเจ้าเจ็บป่วยทางกาย และแม้ว่าสภาพของข้าพเจ้าจะเป็นการทดลองใจพวกท่าน ท่านทั้งหลายก็ไม่ได้ดูหมิ่นหรือรังเกียจข้าพเจ้าเลย แต่ได้ต้อนรับข้าพเจ้าเหมือนกับว่าเป็นทูตสวรรค์ของพระเจ้า หรือเหมือนกับองค์พระเยซูคริสต์

ความปลื้มใจของท่านทั้งหลายหายไปไหนเสียแล้ว? เพราะว่าข้าพเจ้าเป็นพยานให้พวกท่านได้ว่า ถ้าเป็นไปได้ พวกท่านก็คงจะควักตาของท่านทั้งหลายออกให้ข้าพเจ้า

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้กลายเป็นศัตรูของท่านทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าบอกท่านทั้งหลายอย่างตรงไปตรงมาหรือ?

คนเหล่านั้นเอาอกเอาใจท่านทั้งหลายแต่ไม่ใช่ด้วยความหวังดีเลย พวกเขาอยากจะทำร้ายพวกท่าน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เอาอกเอาใจพวกเขา การเอาอกเอาใจด้วยความหวังดีก็เป็นการดีตลอดไป ไม่ใช่เฉพาะแต่เมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านเท่านั้น

ลูกน้อยของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าต้องเจ็บครรภ์เพราะท่านทั้งหลายอีก จนกว่าพระคริสต์จะได้ทรงก่อร่างขึ้นในตัวท่าน

ข้าพเจ้าปรารถนาจะอยู่กับพวกท่านเดี๋ยวนี้ และเปลี่ยนน้ำเสียงของข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้ามีข้อสงสัยในตัวท่านทั้งหลาย

ท่านทั้งหลายผู้ที่ยากอยู่ใต้ธรรมนูญยุติ บอกข้าพเจ้าเถิด ท่านไม่ได้ฟังธรรมนูญยุติหรือ?

เพราะมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่าอับราฮัมมีบุตรสองคน คนหนึ่งเกิดจากหญิงทาส อีกคนหนึ่งเกิดจากหญิงที่เป็นไท บุตรที่เกิดจากหญิงทาสนั้นก็เกิดตามปกติ แต่บุตรที่เกิดจากหญิงที่เป็นไทนั้นเกิดตามพระสัญญา

ข้อความนี้เป็นอุปไมย ผู้หญิงสองคนนั้นได้แก่พันธสัญญาสองอย่าง คนหนึ่งมาจากภูเขาซีนาย คลอดลูกเป็นทาส คือนางฮาการ์ นางฮาการ์นั้นได้แก่ภูเขาซีนายในอาระเบีย เล็งถึงกรุงเยรูซาเล็มปัจจุบัน เพราะว่ากรุงนี้กับพลเมืองเป็นทาสอยู่

แต่ว่าเยรูซาเล็มซึ่งอยู่เบื้องบนนั้น เป็นไท เป็นมารดาของเรา เพราะว่ามีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “จงชื่นชมยินดีเถิด โอหญิงหมั้นเอ๋ย ผู้ไม่คลอดบุตร จงเปล่งเสียงโห่ร้อง เจ้าผู้ไม่เจ็บครรภ์ เพราะว่าบุตรของแม่ร้าง ก็ยังมีมากกว่าบุตรของหญิงที่มีสามี”

พี่น้องทั้งหลาย เราเป็นบุตรแห่งพระสัญญาเช่นเดียวกับอิสอัค แต่ในครั้งนั้น ผู้ที่เกิดตามปกติได้ชมแห่งผู้ที่เกิดตามพระวิญญาณอย่างไร ปัจจุบันนี้ก็เหมือนกันอย่างนั้น แต่พระคัมภีร์ว่าอย่างไร?

ก็ว่า “จงไล่หญิงทาสกับบุตรชายของนางไปเสีย เพราะบุตรของหญิงทาสจะรับมรดกร่วมกับบุตรของหญิงที่เป็นไทไม่ได้” เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย เราไม่ใช่บุตรของหญิงทาส แต่เป็นบุตรของหญิงที่เป็นไท

กาลาเทีย 4 แผ่นเดียวเพื่อความสะดวกในการท่องจำ

ข้าพเจ้าหมายความว่า トラバใดที่ทายาทยังเป็นเด็กอยู่ เขาก็ไม่ต่างอะไรกับทาสเลย ถึงแม้เขาจะเป็นเจ้าของทรัพย์สินสมบัติทั้งหมด แต่เขาก็อยู่ใต้บังคับของผู้ปกครองและพ่อบ้าน จนถึงเวลาที่บิดาได้กำหนดไว้

เราก็เหมือนกัน เมื่อเป็นเด็กอยู่ เราก็คือเป็นทาสอยู่ใต้บังคับของญาติที่ครอบงำของจักรวาล แต่เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มา ประสูติจากสตรีเพศและทรงถือกำเนิดใต้ธรรมนูญยุติ เพื่อจะทรงไถ่คนเหล่านั้นที่อยู่ใต้ธรรมนูญยุติ เพื่อให้เราได้รับฐานะเป็นบุตร

และเพราะท่านทั้งหลายเป็นบุตรแล้วพระองค์จึงทรงใช้พระวิญญาณแห่งพระบุตรของพระองค์ เข้ามาในใจของเราเรื่องว่า “อับบา (พ่อ)” เพราะฉะนั้น โดยพระเจ้าท่านจึงไม่ใช่ทาสอีกต่อไปแต่เป็นบุตร

และถ้าเป็นบุตรแล้ว ท่านก็เป็นทายาท แต่ก่อนนี้ เมื่อท่านทั้งหลายยังไม่รู้จักพระเจ้า พวกท่านเป็นทาสของสิ่งซึ่งโดยสภาพแล้วไม่ใช่เทพเจ้าเลย

แต่บัดนี้ เมื่อพวกท่านรู้จักพระเจ้าแล้ว หรือที่ถูกก็คือ พระเจ้าทรงรู้จักพวกท่านแล้ว ทำไมท่านทั้งหลายจึงกลับไปหาญาติที่ครอบงำของจักรวาลซึ่งอ่อนแอและอเนจอนาถ และอยากจะเป็นทาสของสิ่งเหล่านั้นอีก?

[ข้อนี้พูดถึงความเชื่อเก่าก่อนที่จะเชื่อพระเจ้า]

ท่านทั้งหลายถือวัน เดือน ฤดู และปี ข้าพเจ้าเกรงว่าการที่ข้าพเจ้าได้ตรากตรำเพื่อพวกท่านนั้นจะไร้ประโยชน์

พี่น้องทั้งหลาย ข้าพเจ้าวิงวอนพวกท่านให้เป็นเหมือนข้าพเจ้า เพราะข้าพเจ้าก็เป็นเหมือนพวกท่าน พวกท่านไม่ได้ทำผิดต่อข้าพเจ้าเลย

ท่านทั้งหลายคงจำได้ว่า เมื่อข้าพเจ้าเริ่มต้นประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกท่านนั้น ก็เป็นเพราะข้าพเจ้าเจ็บป่วยทางกาย และแม้ว่าสภาพของข้าพเจ้าจะเป็นการทดลองใจพวกท่าน ท่านทั้งหลายก็ไม่ได้ดูหมิ่นหรือรังเกียจข้าพเจ้าเลย แต่ได้ต้อนรับข้าพเจ้าเหมือนกับว่าเป็นทูตสวรรค์ของพระเจ้า หรือเหมือนกับองค์พระเยซูคริสต์

ความปลื้มใจของท่านทั้งหลายหายไปไหนเสียแล้ว? เพราะข้าพเจ้าเป็นพยานให้พวกท่านได้ว่า ถ้าเป็นไปได้ พวกท่านก็คงจะควักตาของท่านทั้งหลายออกให้ข้าพเจ้า

บัดนี้ ข้าพเจ้าได้กลายเป็นศัตรูของท่านทั้งหลาย เพราะข้าพเจ้าบอกท่านทั้งหลายอย่างตรงไปตรงมาหรือ?

คนเหล่านั้นเอาอกเอาใจท่านทั้งหลายแต่ไม่ใช่ด้วยความหวังดีเลย พวกเขาอยากจะทำร้ายพวกท่าน เพื่อท่านทั้งหลายจะได้เอาอกเอาใจพวกเขา การเอาอกเอาใจด้วยความหวังดีก็เป็นการดีตลอดไป ไม่ใช่เฉพาะแต่เมื่อข้าพเจ้าอยู่กับพวกท่านเท่านั้น

ลูกน้อยของข้าพเจ้าเอ๋ย ข้าพเจ้าต้องเจ็บครรภ์เพราะท่านทั้งหลายอีก จนกว่าพระคริสต์จะได้ทรงก่อร่างขึ้นในตัวท่าน

ข้าพเจ้าปรารถนาจะอยู่กับพวกท่านเดี๋ยวนี้ และเปลี่ยนน้ำเสียงของข้าพเจ้า เพราะว่าข้าพเจ้ามีข้อสงสัยในตัวท่านทั้งหลาย

ท่านทั้งหลายผู้ที่ยากอยู่ใต้ธรรมนูญยุติ บอกข้าพเจ้าเถิด ท่านไม่ได้ฟังธรรมนูญยุติหรือ?

เพราะมีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่าอับราฮัมมีบุตรสองคน คนหนึ่งเกิดจากหญิงทาส อีกคนหนึ่งเกิดจากหญิงที่เป็นไท บุตรที่เกิดจากหญิงทาสนั้นก็เกิดตามปกติ แต่บุตรที่เกิดจากหญิงที่เป็นไทนั้นเกิดตามพระสัญญา

ข้อความนี้เป็นอุปไมย ผู้หญิงสองคนนั้นได้แก่พันธสัญญาสองอย่าง คนหนึ่งมาจากภูเขาซีนาย คลอดลูกเป็นทาส คือนางฮาการ์ นางฮาการ์นั้นได้แก่ภูเขาซีนายในอาระเบีย เล็งถึงกรุงเยรูซาเล็มปัจจุบัน เพราะว่ากรุงนี้กับพลเมืองเป็นทาสอยู่

แต่ว่าเยรูซาเล็มซึ่งอยู่เบื้องบนนั้น เป็นไท เป็นมารดาของเรา เพราะว่ามีเขียนไว้ในพระคัมภีร์ว่า “จงชื่นชมยินดีเถิด โอหญิงหมั้นเอ๋ย ผู้ไม่คลอดบุตร จงเปล่งเสียงโห่ร้อง เจ้าผู้ไม่เจ็บครรภ์ เพราะว่าบุตรของแม่ร้าง ก็ยังมีมากกว่าบุตรของหญิงที่มีสามี”

พี่น้องทั้งหลาย เราเป็นบุตรแห่งพระสัญญาเช่นเดียวกับอิสอัค แต่ในครั้งนั้น ผู้ที่เกิดตามปกติได้ชมแห่งผู้ที่เกิดตามพระวิญญาณอย่างไร ปัจจุบันนี้ก็เหมือนกันอย่างนั้น แต่พระคัมภีร์ว่าอย่างไร?

ก็ว่า “จงไล่หญิงทาสกับบุตรชายของนางไปเสีย เพราะบุตรของหญิงทาสจะรับมรดกร่วมกับบุตรของหญิงที่เป็นไทไม่ได้” เพราะฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย เราไม่ใช่บุตรของหญิงทาส แต่เป็นบุตรของหญิงที่เป็นไท